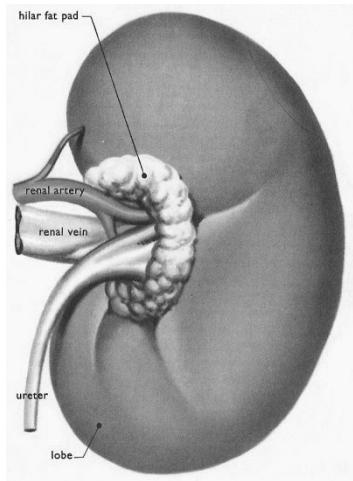

การดูแลรักษาไต

ศ.พญ.ธัญญารัตน์ ชีรพรเลิศรัตน์
มูลนิธิสถาบันโรคไตภูมิราชนครินทร์

โรคไตเป็นโรคที่รักษาหายขาดได้น้อยมาก มักดำเนินไปสู่โรคไตเรื้อรัง และท้ายที่สุดอาจต้องใช้ชีวิถีลังไ泰ฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม หรือปลูกถ่ายไตช่วยในการรักษา ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องเข้าใจ และวินิจฉัยโรคไตได้ตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อวางแผนในการดูแลรักษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ผู้ที่มีโอกาสเป็นโรคไตมากกว่าคนอื่นๆ ได้แก่

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ขึ้นไป
- ผู้ที่มีประวัติบุคลในครอบครัวเป็นโรคไต
- ผู้ที่น้ำหนักแรกคลอดต่ำ น้อยกว่า 2500 กรัม
- ผู้ป่วยโรคนิวโรทางเดินปัสสาวะ
- ผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง
- ผู้ป่วยโรคเนื้องอกในไต
- ผู้ที่ได้รับสารพิษจากยาบางชนิด หรือสารเผลกปลอมอยู่เป็นประจำหรือมากเกิน

- ผู้ป่วยโรคติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ
- ผู้ป่วยโรคภูมิแพ้เซลล์ตันเอง ในปัจจัยเสี่ยงทั้ง 10 ข้อ โรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง จะเป็น 2 โรคที่สำคัญในการนำไปสู่การเกิดโรคไตเรื้อรังได้บ่อยสุด

หน้าที่ของไต

ไตมีหน้าที่กำจัดของเสีย ดูดซึมและเก็บสารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย รักษาสมดุลน้ำ เกลือแร่ และกรดด่างของร่างกาย ควบคุมความดันโลหิตและสร้างฮอร์โมน

การดูแลรักษาไต

ผู้ที่เป็นโรคไต ถ้าเป็นน้อยๆ มักไม่แสดงอาการ เช่น อาการบวม หรือชาด เมื่อไตเริ่มลื่ออม ไตจะทำหน้าที่ได้ลดลง ความผิดปกติและการแสดงจะมากขึ้น เช่น อ่อนเพลีย บวม เหนื่อยง่าย ความดันโลหิตสูง ถ้าเป็นมาก ใกล้เป็นไตวายเรื้อรังจะเพิ่มอาการชาด คันตามตัว เปื่อยอาหาร จึงต้องดูแลรักษาไตตั้งแต่เป็นโรคไตเบิก์ที่เดียว ผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยเบื้องต้นว่าไตเริ่มทำหน้าที่น้อยลง เริ่มขัดของเสียลดลงโดยสาเหตุจากโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง พิษต่อไตจากยาหรือสารเคมี หรือสาเหตุอื่นได้ก็ตาม หากท่านรู้จักท่านุถนอมไตของท่านไว้ ชีวิตก็จะยืนยาว โดยไม่ต้องเข้าไปสู่กระบวนการรักษา การฟอกเลือด และท้ายสุดก็คือรกรากปุกถ่ายไต

หลักการสำคัญในการดูแลรักษา ได้แก่

1. ความดันโลหิต ท่านควรจะได้รับการวัดความดันโลหิตอย่างสม่ำเสมอ เพื่อควบคุมให้อยู่ในระดับปกติ หรือใกล้เคียงปกติ ซึ่งมีผลต่อการทำงานของไต ถ้าความดันโลหิตปกติติดตลอดเวลา ก็จะช่วยให้ไตทำงานได้ดี ตรงกันข้ามถ้าความดันโลหิตสูงๆ ต่างๆ ไม่งดงาม จะส่งผลกระทบต่อไตเสื่อมเร็วกว่าปกติ ล้วนความดันโลหิตของท่านควรอยู่ในระดับใด้ตามโรคที่เป็น ที่สำคัญคืออย่าล่ำเลี้ยงกินยาลดความดันโลหิต เพราะคิดว่าสายดีแล้ว ซึ่งไม่ถูกต้องและมีผลเสียต่อไตเป็นอย่างมาก การเลือกใช้ยา ควรอยู่ในดุลยพินิจของแพทย์ผู้รักษา อาจไม่เหมือนผู้อื่นที่เป็นโรคไต เช่นกันทั้งขนาดและชนิดของยาโดยอุ่นต่างกันไปด้วย

2. การควบคุมระดับน้ำตาล เนื่องจากที่เป็นเบาหวานและไตเริ่มเสื่อมจากเบาหวาน ควรต้องระวังระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในระดับปกติเพื่อป้องกันการทำลายไตรวมทั้งการทำลายหลอดเลือดที่ไปเลี้ยงสมอง หัวใจและตา การเลือกใช้ยารักษาเบาหวานที่เหมาะสมอาจเป็นยาฉีดหรือยาสั่งประทาน ส่วนขนาดจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของผู้ป่วยแต่ละราย แต่ละช่วงของโรคที่เป็น

3. การควบคุมอาหาร มีความจำเป็นต่อการชะลอการเสื่อมของไตอย่างมาก แบ่งเป็น

3.1 อาหารโปรตีน ผู้ป่วยที่ไตมีการทำหน้าที่น้อยลงมีการคั่งของสารรูเรียในตัวเรนและของเสียอื่นๆ จำเป็นต้องลดอาหารประเภทโปรตีน เช่น เนื้อสัตว์ เครื่องใน

ลัตัว เพื่อไม่ให้ระดับของเสียเพิ่มขึ้นรวดเร็ว เนื้อสัตว์ที่ย่อยง่ายและมีคุณค่าทางอาหารสูง คือ เนื้อปลา แต่ผู้ป่วยที่เป็นโรคไตยังสามารถรับประทานอาหารประเภทเนื้อไก่ และเนื้อหมูได้ เพียงแต่ลดปริมาณลง อย่าอดอาหารจนเกิดภาวะขาดอาหารเพาะจะทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนได้ง่าย ซึ่งเป็นผลเสียมากกว่าผลดี

3.2 อาหารเค็ม สำหรับผู้ที่มีความดันโลหิตสูง และบวม ควรหลีกเลี่ยงอาหารเค็มทุกชนิด รวมทั้งอาหารมักดอง ซอสต่างๆ ซุปก้อนผงชูรส เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว นำปลา และอาหารลาร์จูปจำพวกขนมขบเคี้ยว ซึ่งจะมีเครื่องปรุงที่มีรสเค็ม ทำให้อาหารบวมไม่ลดลง และควบคุมความดันโลหิตยาก

3.3 น้ำดื่ม โดยทั่วไปสามารถดื่มน้ำได้ตามความต้องการ ไม่มากและไม่น้อย โดยดูน้ำหนักตัว ถ้าน้ำหนักเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับมีอาการบวม ก็ควรลดปริมาณน้ำดื่มโดยปรึกษาแพทย์ร่วมด้วย

3.4 อาหารไขมัน สามารถรับประทานได้พอประมาณโดยดูระดับไขมันในเลือดทั้งコレสเตอรอล และไตรกลีเซอไรด์เป็นหลัก หากควบคุมอาหารประเภทไขมันอย่างเต็มที่แล้วยังมีระดับไขมันสูง อาจต้องใช้ยาลดไขมันภายในตัวการดูแลของแพทย์ประจำ อาหารประเภทไขมันที่ควรหลีกเลี่ยง ได้แก่ กะทิ เนื้อดิมมันของทอด ไข่แดง ปลาหมึก อาหารทะเลเป็นต้น ซึ่งถ้าไขมันในเลือดสูงมาก ทำให้เกิดหลอดเลือดแดงแข็งตัวและเป็นผลเสียต่อไต

4. การสูบบุหรี่ ปัจจุบันมีการพิสูจน์ว่า ได้ของผู้ที่สูบบุหรี่จะเสื่อมเร็วกว่าของผู้ไม่สูบบุหรี่ ดังนั้นผู้ป่วยที่ได้ทำหน้าที่ไม่ค่อยดี จึงควรดูแลตัวเองให้ดี

5. การใช้ยาที่เป็นผลเลี้ยงต่อไต ผู้ที่เป็นโรคไตต้องระวังการใช้ยา เพราะยาบางชนิดทำให้ไตเสื่อมเร็วหรือเป็นผลเสียต่อไต หากใช้ในขนาดสูง หรือนานเกินไป เช่น ยาแก้ปวดซื้อ ปวดหลัง หั้งชนิดรับประทานและแบบน้ำดยกเว้นโรคบางชนิด เช่น โรคเก้าที่ที่ต้องใช้ยาแก้ออกเลือดตามคำแนะนำของแพทย์ รวมทั้งยาสมุนไพร ยาจากกรามไม้ ที่ผู้ป่วยโรคไตไม่สามารถขับออกได้ เช่น ยาปฏิชีวนะ ได้แก่ สารโปแตสเซียม ซึ่งจะมีมากในกรามไม้ ผลไม้ สมุนไพร พืชผัก ผู้ป่วยที่มีระดับโปแตสเซียมสูงอยู่แล้วอาจเกิดอันตรายทำให้หัวใจเต้นผิดปกติ

นอกจากยาแก้ปวดต่างๆ เหล่านี้ก็ต้องระวังยาขับปัสสาวะบางชนิดที่ลดการขับโปแตสเซียมทางไต โดยเฉพาะผู้ที่เป็นไตวายเรื้อรังค่อนข้างมากแล้ว ตัวอย่างสารอาหารที่มีโปแตสเซียมสูง ได้แก่ ผลไม้ต่างๆ เช่น ขนุน ทุเรียน ลำไย แต่ผู้ที่ระดับปواسเปียบเชี่ยมในเลือดปกติหรือต่ำกว่าคงรับประทานผลไม้ชนิดต่างๆ ได้

6. ภาวะชีดหรือโลหิตจาง มีรายงานการศึกษาพบว่า ถ้ารักษาภาวะชีด หรือโลหิตจางให้ดี จะทำให้ได้เลื่อมช้ำลงได้ จึงควรดูแลรักษาภาวะนี้ไว้ด้วยเสมอ โดยต้องหาสาเหตุและรักษาต้นเหตุไปพร้อมกัน

7. ภาวะฟอสเฟตในเลือด ผู้ป่วยโรคไตส่วนใหญ่มักมีระดับฟอสเฟตในเลือดสูง เนื่องจากถูกขับออกทางไอลดูล สารฟอสเฟตมีมากในถัวทุกประเภท นำโมโนเริร์ต เค็กและพาย น้ำเต้าหู้ โกโก้ กาแฟ พิซซ่า ซ็อกโกลแลต น้ำอัดลมที่มีลีด และเนยแข็ง ถ้าลดปริมาณอาหารเหล่านี้

ยังมีระดับฟอสเฟตสูง แพทย์จะให้ยาที่ขับสารนี้ออกทางอุจาระ เพื่อปรับระดับฟอสเฟตให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ

8. ภาวะติดเชื้อ ในระบบต่างๆ ของร่างกายมีผลกระแทกต่อไตได้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ จึงควรได้รับการดูแลรักษาอย่างทันทีและเหมาะสม เพื่อบริءภัยไม่ให้เสื่อมลงเร็ว ถ้ามีอาการไข้หรือปัสสาวะผิดปกติควรปรึกษาแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรค และให้การรักษาที่เหมาะสมต่อไป

9. การใช้ยาขับปัสสาวะ ยาทุกชนิดมีทั้งคุณและโทษ จำเป็นต้องใช้อย่างเหมาะสมและมีข้อบ่งชี้ที่ถูกต้อง บางครั้งยาขับปัสสาวะก็มีประโยชน์และจำเป็นต้องใช้ การมีปัสสาวะออกมากเกินไปก็เป็นผลเสีย เพราะร่างกายจะสูญเสียน้ำและเกลือจนกระบวนการทำงานของไต ดังนั้น การเฝ้าดูแลอาการของตนเองและติดตามการรักษาที่สม่ำเสมอจะป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ได้

10. การออกกำลังกาย ผู้เป็นโรคไตสามารถออกกำลังกายได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องไม่รุนแรงและไม่เหนื่อยจนเกินไป เช่น การเดิน การบริหารร่างกายชนิดอยู่กับที่ ซึ่งการออกกำลังกายจะช่วยทำให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น สุขภาพโดยทั่วไปแข็งแรงกว่าเดิม แต่ต้องดูสภาพของหัวใจประกอบด้วย โดยปรึกษาแพทย์ประจำท่านก่อน

11. แนะนำให้พักผ่อนอย่างเพียงพอทั้งร่างกายและจิตใจ คือ อย่าให้ร่างกายเหนื่อยเหนื่อย อ่อนล้าจากการทำงานมากเกินไป การนอนหลับสนิทอย่างน้อยคืนละไม่ต่ำกว่า 6 ชั่วโมง จะทำให้สุขภาพร่างกายไม่ทรุดโทรม

มีโอกาสซ้อมแซมล่วงที่สักหรือ และมีภูมิต้านทานที่ดี

12. การปฏิบัติสมาร์ท ควรทำอย่างสม่ำเสมอวันละ 10-15 นาที เพื่อให้จิตใจพักผ่อนลดความเครียด ซึ่ง มีผลดีต่อระบบประสาทและความดันโลหิต หากไม่สามารถปฏิบัติสมาร์ทได้ การสวดมนต์ ไม่ว่าของศาสนาใดก็เป็นสิ่งที่ดีมากและช่วยให้จิตใจสงบ

“ข้อแนะนำต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว เป็นเพียงหลักใหญ่ๆ เพื่อใช้ในการดูแลตนเอง สำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคไตตั้งแต่ข้าดน้อยจนมาก แต่ไม่ใช่กฎเกณฑ์ที่เคร่งครัด

จนเมื่อจะเปลี่ยนแปลงได้ ผู้ป่วยแต่ละคนจะมีลักษณะความผิดปกติ ระดับของเสียในเลือด สาเหตุของโรคไตที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ควรนำหลักการรับประทานอาหารของผู้ป่วยโรคไตแต่ละรายมาเปรียบเทียบกันหรือเลียนแบบกัน เพราะจะไม่เหมือนกัน มีปัจจัยหลายอย่างที่แพทย์จะนำมาพิจารณาประกอบ การดูแลรักษาผู้ป่วยแต่ละราย บางรายอาจคลายคลึง บางรายก็ต่างกัน ยานที่ใช้กันเดียวกัน ที่สำคัญคือข้อแนะนำที่แพทย์ให้ การสังเกตความผิดปกติที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ได้ของท่านเข้มแข็งได้นาน สมกับความตั้งใจของผู้เป็นเจ้าของ”

